

другия день подиръ ауто-да-фето, което има да стане на 4 Юни тъзи година. »

« Въ Севиля, на 27 Мая 1534. »

« Естеванъ графъ де-Варгасъ. »

А подолу донъ Хименесъ писа:

« Задължавамъ са въ честъта си да заплатъ горѣреното количество на Мандаменто, въ отсѫтствіе на донъ Естевана де-Варгасъ, на утрото на горѣопредѣленый денъ. »

Хименесъ де Херрера.

— Кой знае що може да са случи? рече той на Естевана. Позволѣте ми да ви станѫ порождитель.

— Туй е доволно, Господа; рече господарь и напи-
са въ тевтеря слѣдующето:

« Порожчка дадена на братството на Гардуниата отъ господина донъ Естевана де Варгасъ на 27 Мая 1534.

1^о Да са турікъ на расположението на реченныя госпо-
динъ четыристотинъ мѫжи Гардунци, постуланти, хива-
ты и гуапы, ковертеры и серены, които единакво споредъ
вида си съ полезни на братството и спомагатъ надблаго-
денствието му. 2^о Да са расположатъ тѣ въ деня на ау-
то-да-фето тѣй, щото да затъмнѣятъ великия инквизи-
торъ . . .

— Не; неказахъ туй, пресъче го Естеванъ. Ще го гра-
бнете само. Нещѫубийства, сеньоръ Мандаменто.

— Не безъ сумънѣ! рече Жозе. Ще го грабните са-
мо, разумѣвашъ ли? и ще го заведешъ въ подземеліята си.

Мандаменто го поправи по този начинъ:

« Тѣй щото да олувишъ великия инквизиторъ и да о-
свободиши Н. Пр. бывшия Севилскъ управителъ непра-
ведно осъденъ отъ инквизиціята, и да заведиши управи-
теля у Гардуниата за да го предадиши на рѣцѣтъ на донъ
Естевана де Варгасъ . . . »

— Или на монтѣ, рече Жозе.